

Al patrulea mag

Există o poveste veche, care spune că, de fapt, au fost patru magi care doreau să se închine Mântuitorului, la Nașterea

Sa. Cel de-al patrulea și-a vândut tot ce avea și, cu banii obținuți, a luat trei pietre scumpe: un safir, un rubin și o perlă, pe care să le ducă în dar Mântuitorului. Grăbindu-se să ajungă în Babilon, unde îl așteptau cei trei magi, acesta a întâlnit pe drum un om rănit, pe care nimeni nu îl ajuta. L-a dus pe bietul om la un doctor căruia i-a dat safirul pentru a-l îngriji pe bolnav până ce se va însănătoși complet. Toate acestea l-au întârziat mult.

Când a ajuns la locul întâlnirii, magii plecaseră deja fără el, însă nu s-a descurajat, ci și-a continuat drumul singur, călăuzit de steaua ce-l ducea spre Bethleem. Ajuns aici, a aflat că magii l-au găsit deja pe prunc, că soldații lui Irod omoară toți copiii nou-născuți și că Sfânta Familie a plecat spre Egipt, pentru a se feri de mânia regelui. Chiar în fața sa, un soldat încerca să-i smulgă unei tinere femei copilul pentru a-l omorî. Femeia își apăra cu disperare pruncul. Magul i-a arătat soldatului necruțător rubinul și i-a spus:

- Lasă copilul să trăiască și îți voi da această piatră scumpă! Nimeni nu va afla de târgul nostru.

Ademenit de nestemată, soldatul a luat piatra, îndepărtându-se grăbit. Tânăra femeie i-a mulțumit străinului cu lacrimi de bucurie și recunoștință.

Acesta s-a hotărât să-L caute mai departe pe Mântuitor. Acum, mai avea un singur dar, perla. A plecat și el spre Egipt, unde ani la rând l-a căutat pe Iisus, însă fără nici un rezultat.

După mai bine de 30 de ani, a aflat că undeva, în Palestina, Mântuitorul propovăduiește Evanghelia. Bucuros că, în sfârșit, știe unde îl poate găsi, s-a grăbit spre Iudeea. Ajuns la Ierusalim, spre seară, a aflat că Iisus Hristos este răstignit pe Dealul Căpățânii. S-a grăbit magul spre locul acela cu dorința să-L vadă în viață pe Mântuitor, să-L ducă darul său, pe care îl păstrase de atâta timp. Însă, prin fața lui au trecut doi soldați romani ce duceau în sclavie o tânără evreică. Oprindu-i, magul le-a spus:

- Dacă îi dați drumul fetei, vă dăruiesc această perla. O puteți vinde și împărți banii. Veți câștiga mult mai mult lăsând fata liberă.

Lacomii, soldații au luat perla, eliberând-o pe tânără, care, plângând de fericire, nu știa cum să-i mulțumească străinului. Dar magul, rugându-se cerului să-L vadă

măcar o clipă pe Mântuitor, se grăbea spre Golgota. Acum, nu mai avea nimic. Îi era rușine să se închine Împăratului împăraților fără nici un dar. Însă, când a ajuns lângă Cruce, Mântuitorul s-a uitat drept spre el și i-a spus:

- În sfârșit, ai venit.

Tu mi-ai adus cele mai frumoase daruri ...

- Bine, dar nu mai am nimic, ce Ți-am adus eu?

- a întrebat mirat magul.

- Tot ce duceai cu tine ai dat celor neajutorați. Dându-le lor, Mie Mi-ai dat. Darul tău a ajuns la Mine și, îți spun, că darul tău este cel mai de preț, căci, acela care îl iubeste pe Dumnezeu, îi iubeste pe oameni.

Cine nu caută nevoile celorlalți spre a fi de folos cu ce poate, nu va găsi mulțumire și bucurie, nu va afla adevărata viață. Cu cât te apropii mai mult de oameni, cu atât ești mai aproape de Dumnezeu.

„Să dorim binele fraților noștri și mântuirea tuturor oamenilor mai mult decât pe a noastră.”

- Sfântul Teodor Studitul -